

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Molnár Éva ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperes ellen dr. Bényi László ügyvéd (ügyvéd címe) alperes neve (alperes címe) alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. április 17. napján kelt 6.G.41.627/2005/28. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000,- (Hatvanezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek üzleti kapcsolatban álltak egymással, amelynek keretében az alperes 2002. október 30-a és 2002. december 12-e között több alkalommal adott fuvarmegbízást a felperesnek különféle árunak Magyarországról Franciaországba történő szállítására. A felperes mindegyik fuvarfeladatot teljesítette és kiállította a fuvardíjra vonatkozó számlákat.

A felperes 2002. december 19-én az akkori fuvarozás alkalmával értesítette az alperest, hogy az általa fuvarozott árut addig a címzettnél nem rakja le, amíg a fuvardíját ki nem fizeti, ezzel a törvényes zárlatjogát gyakorolva. 2002. december 20-án a felperes az áru címzettjének az ügyvezetőjét felhívta telefonon és közölte vele, hogy az általa fuvarozott árut nem rakja le, mivel az alperes neki tartozik. Ugyanezen a napon az alperes a felpereshez címzett levelében közölte, hogy a lezajlott telefonbeszélgetésre tekintettel kötelezettséget vállal arra, hogy 2002. december 23-án 1.500.000,- Ft-ot utal át a felperes számlájára, míg a tartozása fennmaradó részét 2003. január végén rendezi. Közölte azt is, hogy amennyiben az áru feladója nem mondja fel a vele kötött szerződést, nem kezdeményez jogi eljárást a felperessel szemben.

A 2002. decemberében az alperes 1.700.000,-Ft hátralékos fuvardíjat megfizetett a felperesnek, 2003 januárjában a további hátralékot nem rendezte.

2003. március 14-én az alperes a felpereshez írott levelében közölte, hogy a számlatartozásokat nem fogadja el. Arra hivatkozott, hogy a felperes szándékos magatartásával rontotta az alperesi társaság jó hírnevét annak érdekében, hogy a konkurrenciának kedvezni tudjon. Közölte, hogy tud arról, hogy 2002. december 20-án 16 óra körül felhívta az F. Kft. ügyvezetőjét és a felperes ügyvezetője azt sugallta neki, hogy az alperesi társaság nem fizetőképes. A felperes ezen jogellenes magatartására visszavezethető módon a fuvarmegbízástól az alperesi társaság elesett, amelyből származó valamennyi kárért a felperesi társaságot tette felelőssé.

Az alperes ellen 2003. március 3-án a felperes felszámolási eljárást kezdeményezett a ki nem fizetett fuvardíjakkal kapcsolatban. A felszámolási eljárás a Fővárosi Bíróságon szám alatt volt folyamatban. Az ezen eljárás keretében 2003. október 22-én készült jegyzőkönyv szerint a hitelező jogi képviselője útján előadta, hogy akinek az árut szállította, azt felhívta telefonon és közölte, hogy vele szemben az alperes fizetéseképtelen és a továbbiakban árut bizonytalan ideig nem fog szállítani.

A felszámolási eljárás alatt a felek egyeztetéséről 2003. november 20-án készült jegyzőkönyvben az alperes a 2.322.929,-Ft összegű tőkekövetelést vitatta arra hivatkozva, hogy a szerződések teljesítése során a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelményeit a hitelező megszegte azáltal, hogy üzleti partnerének azt nyilatkozta, hogy az adós társaság fizetéseképtelen. Ebből eredően az üzleti partnerrel a kapcsolata megszakadt és kb. 25.000.000,-Ft kár érte.

A Fővárosi Bíróság a 2003. december 12. napján kelt számú végzésével, amelyet a Fővárosi Ítéltábla 2004. szeptember 2. napján kelt számú végzésével helybenhagyott, az eljárást megszüntette. A végzés indokolása szerint az adós arra hivatkozott, hogy az általa elismert követelést és azon felül további 200.000,-Ft-ot fizetett meg a hitelezőnek, a többi követelést a felszámolási kérelemről való tudomásszerzése előtt vitatta, a számlákat visszaküldte, így fizetéseképtelensége nem állapítható meg. A bíróság a becsatolt iratokból megállapította, hogy a felszámolási kérelemről való tudomásszerzést megelőzően az adós vitatta a tartozását a hitelező felé. A hitelező a kérelem benyújtásakor nem tudhatta, hogy a bíróság által való értesítésig az adós vitatni fogja a követeléseket. Ennek ellenére az adós fizetéseképtelensége nem állapítható meg ezen követelések alapján, a felek közötti jogvita eldöntése peres bíróság hatáskörébe tartozik.

A felperes 2004. október 14-én fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperes ellen és az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban az alperest 2.404.022,-Ft fuvardíj, ennek 2003. január 18-tól 2004. december 31-ig évi 11 %, 2005. január 1-től a kifizetés napjáig a törvényes késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a fuvarfeladatokat teljesítette, azonban az alperes a számlákban foglalt összeget a fizetési határidő eltelte után sem egyenlítette ki a részére.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, egyúttal a felperes keresete erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő.

A beszámítási kifogással kapcsolatban előadta, hogy 2003 márciusában az egyik partnerével az üzleti kapcsolat megszakadt, mert az alperes jóhírnevét sértő magatartásával a felperes az üzleti partnerének azt a valótlan tényt állította, hogy a társaság fizetéseképtelen. Az állítás valótlanságát bizonyítja, hogy a felszámolási eljárást az eljáró bíróság megszüntette, mert azt állapította meg, hogy az alperes nem fizetéseképtelen. A felperes ezen magatartása miatt az alperes ezt a piaci partnerét elveszítette és tőle nem kapott további fuvarmegrendeléseket. A felperes azzal a magatartással, hogy az alperesi társaság fizetéseképtelenségét állította, megvalósította a Ptk. 78. § (2) bekezdésében meghatározott jóhírnevet sértő magatartást. Ezzel a magatartásával az alperesnek 20.000.000,-Ft vagyoni kárt és 5.000.000,-Ft nem vagyoni kárt okozott.

A felperes az alperes beszámítási kifogásának az elutasítását kérte, egyrészt azért, mert a beszámítani kért követelés nem egyenmű a felperes követelésével, mivel nem a kötelelem körébe tartozó jogcímen alapszik; másrészt az alperesi cég jóhírnevét sértő magatartást nem tanúsított utalva arra is, hogy amennyiben az alperesnek bármilyen kára van az nem három hónappal később keletkezik.

A Fővárosi Bíróság a 2007. április 17. napján kelt 6.G.41.627/2005/28. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.404.022,-Ft tőkét, annak 2003. január 18-tól 2004. december 31-ig évi 11 %, 2005. január 1-től a kifizetés napjáig járó, a minden naptári félév teljes idején az érintett félév előtti utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékét, és 264.401,-Ft perköltséget, egyúttal az alperes beszámítási kifogását elutasította.

Határozata indokolása szerint a felperes nem vitás követelésével szemben az alperes beszámítási kifogást terjesztett elő arra hivatkozva, hogy a felperesnek az alperes jóhírnevét sértő magatartása neki kárt okozott. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján ezért az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy jóhírneve a felperes magatartása folytán sérült.

A becsatolt iratokból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 2002. december 20-án beszélt az alperes partnerének az ügyvezetőjével, amikor a zálogjogát gyakorolta a rábízott rakományon. Ugyanezen a napon az alperes levelet írt a felperesnek, amelyben többek között szerepel az az alperesi nyilatkozat is, hogy amennyiben az alperessel kötött szerződését ez a partner cég nem mondja

fel, akkor nem kezdeményez jogi eljárást a felperessel szemben. Ez utóbbi kijelentés pedig arra mutat, hogy ezen a napon már az alperes tudott arról, hogy a felperes a zálogjog gyakorlásáról az áru címzettjét is értesítette. Ehhez képest az alperes 2003. március 14-én kelt levelében tett utalást először arra, hogy a felperes a partner cég vezetőjével beszélve azt sugallta neki, hogy az alperes nem fizetőképese.

A becsatolt iratokból az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy annak ellenére, hogy az alperes már 2002. december 20-án felvette a kapcsolatot az áru címzettjével, először 2003. márciusában hivatkozott a felperessel szemben arra, hogy az a harmadik személy előtt fizetéseképtelenségét sugallta volna, mikor erről már a zálogjog gyakorlásának napján is tudomása volt. Ehhez képest a felperes az eljárás folyamán mindvégig következetesen úgy nyilatkozott, hogy az alperesnek csak a vele szembeni fizetéseképtelenségéről beszélt. Ezt a körülményt támasztja alá az is, hogy erre hivatkozva indította meg az alperessel szembeni felszámolási eljárást is.

A felperes tagadásával szemben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a harmadik személlyel folytatott megbeszélés folyamán a felperes az alperes általános fizetéseképtelenségét állította volna és ez a tény arra vezetett, hogy a harmadik személy az alperessel fennálló szerződését megszüntesse. Az alperes e körülmény bizonyítására vonatkozó kötelezettségének azonban nem tett eleget.

Az elsőfokú bíróság 2007. január 31-én rögzítette, hogy az alperesnek a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményekre való figyelmeztetést követően sincs további bizonyítéka és bizonyítási indítványa, miután a 2006. december 11-i tárgyaláson kihirdetett, a bizonyítékok előterjesztéséről rendelkezésre álló 21 napos határidő az alperes vonatkozásában, eredménytelenül telt el.

A 2007. február 12-én kelt és február 16-án az elsőfokú bírósághoz benyújtott előkészítő iratában az alperes jogi képviselője bejelentette, hogy a képviselete megszűnt, a társaság képviseletét annak ügyvezetője látja el.

A 2007. április 17-i tárgyaláson megjelent B.L. egyéni ügyvéd, aki előadta, hogy az ügyvezetőtől szóbeli úton kapott megbízása alapján jelent meg a tárgyaláson, írásbeli meghatalmazással nem rendelkezik. Előadta, hogy azért nem tudott a bíróság előtt az ügyvezető megjelenni, mert az édesapja halála miatt Franciaországba kellett utaznia.

Mindezekből az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes ügyvezetője szükségesnek látta, hogy jogi képviselő útján gondoskodjon a társaság perbeli érdekvédelméről. Ezzel kapcsolatban azt állapította meg, hogy az alperes a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétes magatartást tanúsított, amikor nem gondoskodott kellő időben arról, hogy az alperesi társaság perbeli képviselete megfelelően biztosítva legyen.

Az elsőfokú bíróság a meghatalmazás nélkül megjelenő ügyvéd 2007. április 17-én előterjesztett tárgyalás elhalasztására irányuló indítványát elutasította, mivel az álláspontja szerint a per indokolatlan elhúzódására vezetett volna az alperes jóhiszemű joggyakorlást sértő magatartásából következően.

Az elsőfokú bíróság a tanú 1. meghallgatására vonatkozóan előterjesztett bizonyítási indítványt azért utasította el, mert az alperesnek nem azt kellett volna bizonyítania, hogy az elhangzott beszélgetés hatására nem kapott az alperes a

harmadik társaságtól több megrendelést, hanem azt a körülményt, hogy a felperes a telefonbeszélgetés során az alperes teljeskörű fizetéseképtelenségét állította volna.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatásával a beszámítási kifogásának történő helyt adást; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását annak érdekében, hogy a további bizonyítási indítványai alapján tovább pontosítható legyen a beszámítási kifogás teljes megalapozottsága.

Előadta még, hogy az elsőfokú eljárás vége előtt korábbi jogi képviselője lemondott a képviseletéről, az ügyvezető pedig családi haláleset miatt az elsőfokú eljárás utolsó tárgyalásán nem tudott részt venni és az írásbeli meghatalmazással nem rendelkező jogi képviselője által előterjesztett indítványának a bíróság nem adott helyt.

Egyúttal bejelentette, hogy a fellebbezés további indokolását 15 napon belül csatolja be.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges és rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg a tényállást, és megalapozott jogi következtetéssel kötelezte az alperest a fuvardíj megfizetésére, elutasítva egyben a beszámítási kifogását.

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás irataiból megállapította, hogy a 2006. december 11-én tartott tárgyaláson az alperes jogi képviselője a beszámítási kifogása jogalapja és összecszerűsége vonatkozásában a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a szükséges bizonyítandó tényekről megfelelő tájékoztatást kapott, részletes kioktatásban részesült. A Pp. 141. § (6) bekezdése alapján arról is tájékoztatta az akkori jogi képviselőt az elsőfokú bíróság, hogy ha a bizonyítékok és a bizonyítási indítvány előterjesztésére a megszabott határidőt elmulasztja, úgy azok későbbi felhasználásától zárja el magát a perben és a bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján fog az ügyben döntést hozni. Az alperes akkori jogi képviselője a 2007. február 16-án előkészítő iratot terjesztett elő, azonban a már korábban előterjesztett tanú meghallgatására tett bizonyítási indítványon kívül semmilyen bizonyítékot és bizonyítási indítványt nem jelölt meg. Ebben az előkészítő iratban tájékoztatta a bíróságot arról, hogy a jogi képviselő az alperes jogi képviseletét a továbbiakban már nem látja el.

Ezt követően az elsőfokú bíróság a 2007. március 1-jén kelt 27. számú végzésével az alperes ügyvezetőjét felhívta, hogy a beszámítási kifogásának valamennyi bizonyítékát terjessze elő.

A 2007. április 17-én tartott tárgyaláson megjelent B.L. ügyvéd, meghatalmazás nélkül. Sem szóban, sem írásban a beszámítási kifogással összefüggésben bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, bizonyítékot nem csatolt.

Mindezekből a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott indokolással utasította el az alperesnek a tárgyalás elhalasztására irányuló kérelmét, mivel az alperesnek megfelelő idő állt rendelkezésére arra, hogy a beszámítási kifogását bizonyítsa.

Az alperes jogi képviselője a másodfokú tárgyaláson sem adta indokát a beszámítási kifogása körében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával kapcsolatban, ezért az elsőfokú eljárásban rendelkezésre álló adatokat elbírálva megalapozottan utasította el azt a bíróság.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes javára a másodfokú eljárás során felmerült költsége megfizetésére. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján mérlegeléssel állapította meg és azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2007. év november hó 15. napján

álinkásné dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Bírósági tisztviselő